
[2009-3-RE](#)

CAUSA 2009-3-RE

Número de registre 33-2009. Recurs d'empara

AUTE DEL 8 DE JUNY DEL 2009

BOPA núm. 45, del 17 de juny del 2009

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 4 de febrer del 2009, per la representació processal del Sr. Liborio Gamero Barrantes, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 12 de febrer del 2008, dictada per la Secció Penal de la Batllia i contra la sentència del 25 de setembre del 2008 i l'aute del 19 de gener del 2009, dictats pel Tribunal de Corts, per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a obtenir una resolució fonamentada en dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que dicti una sentència que declari la vulneració del dret fonamental esmentat, que estableixi la nul·litat de la prova documental i testifical dels agents del Servei de Policia en la vista oral, que anul·li les resolucions objecte de recurs i que s'ordini a la Batllia dictar una nova sentència sense considerar les proves impugnades;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 30 de març del 2009;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Didier Maus;

Antecedents

Primer

El 30 d'octubre del 2004, el Sr. Liborio Gamero Barrantes va sortir de festa amb els seus amics i va consumir una gran quantitat de begudes alcohòliques. Al final de la nit, va conduir fins a la carretera de Vila on va deixar el seu vehicle abandonat, amb la porta oberta, la radio encesa i el motor en marxa. Dos agents de policia es van desplaçar al seu domicili i li van practicar una prova d'alcoholèmia que va donar un resultat de 2,18 grams d'alcohol per litre de sang.

Segon

El 25 d'abril del 2007, el Tribunal de Batlles, mitjançant sentència, va condemnar el Sr. Liborio Gamero Barrantes, com a autor d'un delictes menor de conducció de vehicle automòbil sota la influència de begudes alcohòliques a la pena de 3 anys de suspensió de permís de conduir i al pagament d'una multa de 1.000,00 euros, així com al pagament de les despeses processals causades.

Tercer

El 10 de gener del 2008, el Tribunal de Corts va anul·lar aquesta sentència i va requerir al Tribunal de Batlles que en dictés una altra subsanant la manca de motivació de la primera.

Quart

El 12 de febrer del 2008, el Tribunal de Batlles va dictar una segona sentència que desenvolupava el seu raonament, però que contenia exactament la mateixa decisió.

Cinquè

La representació processal del Sr. Liborio Gamero Barrantes va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta darrera sentència i, 25 de setembre del 2008, el Tribunal de Corts va desestimar aquest recurs d'apel·lació i va confirmar íntegrament la sentència del 12 de febrer del 2008 dictada pel Tribunal de Batlles.

Sisè

La representació processal del Sr. Liborio Gamero Barrantes va formular, aleshores, un incident de nul·litat d'actuacions per considerar que aquestes darreres resolucions vulneraven el seu dret a la jurisdicció i el seu dret a la presumpció d'innocència, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

Setè

El 19 de gener del 2009, el Tribunal de Corts va desestimar aquest incident de nul·litat d'actuacions, per tal com va considerar que el demandant pretenia obtenir una nova valoració de la prova practicada favorable a la seva tesi.

Vuitè

El 4 de febrer del 2009, la representació processal del Sr. Liborio Gamero Barrantes va presentar un recurs d'empara en què manifesta que el Tribunal de Batlles, i posteriorment, el Tribunal de Corts, van fonamentar les seves decisions en una prova que era nul·la de ple dret pel fet de ser una prova il·legal d'acord amb les previsions del Codi de procediment penal (articles 22 i següents).

Concretament, considera que es desprèn del testimoni dels dos agents del Servei de Policia que no van actuar correctament, ja que davant la sospita que hagués pogut cometre un delicte i abans de preguntar-li res haurien hagut de procedir a la seva detenció i amb posterioritat i prèvia lectura dels

seus drets, en el moment en què no estès sota els efectes de l'alcohol, i pogués entendre'ls prendre-li declaració. Per tant, no ha quedat demostrat en els autes que el recurrent conduís sota els efectes de l'alcohol.

Per tant, si la decisió condemnatòria va estar motivada en funció d'una prova que havia de ser declarada nul·la de ple dret, s'ha vulnerat el seu dret a obtenir una resolució fonamentada en dret.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que dicti una sentència que declari la vulneració del dret fonamental esmentat, que estableixi la nul·litat de la prova documental i testifical dels agents del Servei de Policia en la vista oral, que anul·li les resolucions objecte de recurs i que s'ordini a la Batllia dictar una nova sentència sense considerar les proves impugnades.

Novè

El 10 de febrer del 2009, aquesta mateixa representació processal va presentar un complement de l'escrit de recurs d'empara en què al·legava un descuit i demanava la declaració de la suspensió dels efectes de la sentència impugnada.

Desè

El 30 de març del 2009, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en que considera que procedeix la inadmissió a tràmit d'aquest recurs d'empara, primer, perquè no s'hauria esgotat la via judicial prèvia, d'acord amb les disposicions de l'article 94 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional i, després, per manca de contingut constitucional de les pretensions de la part recurrent, d'acord amb l'article 37.2 de la mateixa Llei.

Efectivament, des d'un punt de vista formal, la defensa del recurrent no va denunciar la vulneració ara al·legada quan el seu representat va ser posat a disposició judicial i no va fer cap menció a la actuació indeguda del Servei de Policia.

Pel que fa a aquesta actuació, el Ministeri Fiscal la considera conforme a les disposicions de la norma processal i el testimoni dels agents ha de considerar-se com una prova lícita i ha de formar part del conjunt d'indicis i de proves de càrrec en què els tribunals ordinaris han fonamentat la condemna del recurrent.

Fonament jurídic únic

Convé recordar, una vegada més, que en relació amb l'article 10 de la Constitució, el Tribunal Constitucional ha declarat de manera constant que no li correspon comportar-se com un jutge del fons, com un tercer grau de jurisdicció o com un tribunal de cassació i que el seu paper consisteix a verificar que els drets reconeguts, tant per aquest article de la Constitució com per l'article 6 del Conveni per a la salvaguarda dels drets i de les llibertats fonamentals, han permès als recurrents presentar els seus arguments i les seves proves i que les jurisdiccions competents s'han pronunciat de manera independent i imparcial d'acord amb un raonament coherent i no arbitrari.

En aquesta causa, cal destacar que en decurs de les dues instàncies davant del Tribunal de Batlles, les dues instàncies davant el Tribunal de Corts i de la tercera davant d'aquest darrer en el marc del procediment de l'incident de nul·litat d'actuacions, els arguments del Sr. Liborio Gamero Barrantes, relatius a les condicions en les quals els agents del Servei de Policia van obtenir les seves declaracions, van estar examinades de manera acurada.

Si, el 10 de gener del 2008, el Tribunal de Corts va anul·lar la sentència del Tribunal de Batlles, perquè va considerar que la motivació d'aquesta sentència no permetia al Tribunal d'apel·lació exercir el seu control, en canvi en la sentència del 25 de setembre del 2009, va jutjar, després del segon pronunciament del Tribunal de Batlles, que es va realitzar la prova de càrrega suficient per desvirtuar la presumpció d'innocència del recurrent actual. De fet, aquest havia reconegut haver consumit una gran quantitat d'alcohol, fet corroborat pel resultat de la prova d'alcoholèmia, efectuada una hora després d'haver estat transferit a les dependències policials, és a dir varies hores després dels esdeveniments. Aquesta prova va donar un resultat de 2,18 grams d'alcohol per litre de sang.

El Tribunal de Corts en l'aute que resolt l'incident de nul·litat d'actuacions considera que el demandant no aporta cap element nou i que tan sols pretén obtenir una nova valoració de la prova que sigui favorable a la seva tesi.

Ateses aquestes circumstàncies, el Tribunal Constitucional només pot constatar que les proves aportades, tant pel Servei de Policia, com per les refutacions del recurrent, van ser examinades acuradament i de manera contradictòria i que la condemna pronunciada ho va ser respectant completament les disposicions de l'article 10.1 de la Constitució.

Per consegüent, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, hem de

pronunciar l'inadmissió a tràmit d'aquest recurs d'empara per manca manifesta de contingut constitucional.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2009-3-RE, interposat per la representació processal del Sr. Liborio Gamero Barrantes, contra la sentència del 12 de febrer del 2008, dictada per la Secció Penal de la Batllia i contra la sentència del 25 de setembre del 2008 i l'aute del 19 de gener del 2009, dictats pel Tribunal de Corts.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal de Corts i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal

Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 8 de juny del 2009.

Carles Viver Pi-Sunyer Pierre Subra de Bieusses

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón

Didier Maus

Magistrat

Magistrat